

Laelia pumila

Etymologie:

Romaanse Laelius = Laelia was een van de Vestaalse maagden,

Beschrijving:

Laelia pumila is 15 cm hoog. De bulben zijn 5 tot 7 cm lang met een diameter minder dan 1 cm. De bladeren, die vaak een beetje gevouwen blijven, zijn ca. 10 cm lang. De bloemen verschijnen samen met de nieuwe bulb en zijn 8 tot 10 cm groot en staan op korte steeltjes. Per bulb ontstaan 1 of 2 bloemen. De petalen zijn egaal roze; de lip is aan het uiteinde veel donkerder roze en aan het cilindrische begin lichtgeel.

Bloeitijd:

Vanaf september tot december

Verspreiding:

Komt in Brazilië voor op 600 tot 900 m hoogte en groeit als epyfiet in hoge bomen.

Habitat:

Nevelwouden in Brazilië, enigszins geschermd en altijd vochtig.

Cultuurvoorwaarden:

Laelia pumila is geschikt voor de gematigde kas of kamer, maar heeft een iets hogere luchtvochtigheid nodig dan veel andere Laelia-soorten. In de zomer moet 50 tot 60% van het zonlicht weggeschermd worden: het felle zonlicht wordt dan niet goed verdragen.

De nieuwe scheut groeit na het begin van de bloei nog zeker 1 à 2 maanden door zodat ook na de bloei voldoende water gegeven moet worden. Wanneer de nieuwe scheuten uitgegroeid zijn, maakt de plant een lichte rustperiode door, maar omdat de kleine bulben snel uitdrogen mag men de watergift niet veel verminderen. Wat de watergift betreft moet *Laelia pumila* 's winters in de gaten gehouden worden, anders ben je de soort eerder kwijt dan je lief is.

Bemesten doe je best alleen in het voorjaar en de zomermaanden van maart tot en met augustus, wanneer de nieuwe bulben groeien.

Geschiedenis:

Ik kocht de plant vrij jong. Hij had een drietal kleine bulben en bloeide vast nog nooit. In het voorjaar ontwikkelde zich een stevige bulb, evenwel geen bloem. Het tweede jaar vormde de bloem in de nieuwe scheut, doch die werd weggevreten door slakken. Het derde jaar beloonde de ondertussen flink gegroeide plant me met een eerste prachtige bloei. Het plantje zat op kurk en groeide zowat om het kleine stukje kurk heen. Het had een plaatsje gekregen tegen het (dubbelwandige plexy-glas) raam van de serre aan.

Het vierde jaar echter sloeg het noodlot toe. De nieuwe scheut die tegen het raam aangeprangd zat, kreeg waarschijnlijk te veel condenswater en op no-time was de scheut weggerot. Er ontwikkelde zich geen een nieuwe scheut meer en de oude bulben schrompelden helemaal in. Geen happy-end dus.

Varieteiten & vormen:

Niet-geurende bloemen. Er zijn nogal wat kleurvariëteiten van bijna wit over licht-rose en lila tot donker purper.

Bibliografie:

- The New Royal Horticultural Society Dictionary Manual of Orchids, Joyce Stewart, ISBN 0-88192-334-6
- The Illustrated Encyclopedia of Orchids, Alec pridgeon, ISBN 0 7472 0635 X

Copyright © 2008 P & P Orchids /O.V.V., alle rechten voorbehouden.

